

Ploaia Târzie a fost stopată

Luni, 4 iunie 2007

Gili Cârstea

Pentru cei care nu au posibilitatea să citească articolul lui Ty Gibson, “De ce existăm ca popor,” publicat pe situl OPG, doresc astăzi să redau aici primele câteva paragrafe, care pun într-o lumină clară impasul în care se află atât organizatorii acestui proiect, cât și biserica în ansamblul ei.

Ty Gibson nu se sfiște să aducă în fața bisericii declarația tulburătoare a Spiritului Profeției, care spune că Dumnezeu a fost gata să ofere poporului nostru Ploaia Târzie în 1888, dar ea a fost refuzată de “proprii noștri frați.”

Dacă organizatorii OPG apreciază articolul lui Ty Gibson – și se pare că da, atâta timp cât au acceptat să îl publice – atunci ar fi timpul să înțeleagă că toate scamatoriile în care încearcă să implice biserica nu pot face decât să ne expună amăgirilor iscusite ale unui Hristos fals. Ei vor să aducă biserica în favoarea divină prin tot felul de acțiuni care miros de departe a vechiul legământ, și nu înțeleg că Ploaia Târzie, atunci când a fost declanșată, a fost o solie de har abundent, un “învățător al neprihănirii” și nu un program de fapte sfințitoare.

Cei care au studiat chiar și superficial istoria soliei 1888 observă cu ușurință că atunci când Dumnezeu pregătea revărsarea Ploii Târzii, poporul nu a fost chemat la rugăciune convergentă, nu a fost somat să măture idolii din căminuri, iar capii de familie nu au fost convocați la adunare spre a li se unge ochii cu undelemn de către pastorii sau prezbiterii lor. Dumnezeu știa foarte bine că nu este nevoie de așa ceva. Domnul avea atunci în popor un mesager inspirat, recunoscut oficial de conducere și de popor, care ar fi reușit să galvanizeze cu destulă ușurință efortul popular către o rugăciune globală. Dar Duhul Sfânt nu a inspirat-o pe sora White în această direcție. El nici măcar nu a avertizat-o că la sesiunea de la Minneapolis va avea loc ceva atât de măreț, adică “începutul” Marii Strigări prin intermediul unei solii de har abundent.

Solia nu a venit însoțită de fanfară și zurgălăi, în cadru festiv, așa cum ne place nouă să se desfășoare astfel de evenimente. Efectul acelei solii, zdrobitor pentru firea pământescă, conta pe o descoperire mai proeminentă a lui Hristos, o înțelegere atât de profundă a neprihănirii descoperite în Hristos încât ea părea în întregime nouă și necunoscută.

Așa va fi și acum, deoarece solia va trebui reluată de unde am lăsat-o. Și nu o vom putea relua de unde am lăsat-o dacă întreținem idei preconceptionale despre mesagerii pe care

Dumnezeu i-a ales, sau dacă vom sta să bombănim pe la colțuri că Domnul nu s-a consultat cu noi despre felul în care trebuie prezentată solia.

Și acum iată paragrafele de început ale articolului lui Ty Gibson:

Este o realitate istorică înfiorătoare, susținută de vocea profetică din mijlocul nostru, că odată Ploaia Târzie a început să cadă în Biserica Adventistă... apoi s-a oprit. Faza finală a escatonului începuse... apoi a fost pusă în pauză. Isus era gata să vină... dar revenirea Sa a fost amânată. O evaluare a acelei perioade este exprimată în cuvintele următoare:

“Timpul încercării este chiar asupra noastră, căci marea strigare a îngerului al treilea a și început în descoperirea neprihănirii lui Hristos, Răscumpărătorul iertător de păcate. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul” (The 1888 EGW Materials, 1073 – RH 22 nov 1892).

Dar apoi,

“Satana a reușit în mare măsură să îndepărteze de poporul nostru puterea specială a Duhului Sfânt, pe care Dumnezeu dorea să ne-o ofere. Vrajmașul i-a împiedicat să obțină eficiența aceea care i-ar fi făcut să ducă adevărul către lume așa cum a fost proclamat de apostoli după ziua Cincizecimii. Lumina care trebuie să lumineze pământul cu slava ei a fost respinsă, și prin acțiunea propriilor noștri frați a fost ținută departe de lume în mare măsură” (The 1888 EGW Materials, 1575 – SM vol 1, 234).

“Lucrarea Domnului a fost împiedicată, timpul sigilării a fost amânat. Mulți nu au auzit adevărul. Dar Domnul le va da o ocazie să audă și să fie convertiți, iar marea lucrare a lui Dumnezeu va continua” (MR vol 15, 292).

Au trecut mai mult de o sută de ani de când aceste cuvinte au fost scrise. Faptul că ne aflăm încă în această lume spune ceva. Timpul este mai mult decât întârziat. A trecut demult vremea în care trebuia să ne trezim și să împlinim misiunea încredințată nouă de Dumnezeu. “Știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut” (Rom 13:11).

“Știți în ce împrejurări ne aflăm...”

Știm noi în ce împrejurări ne aflăm? Cât este ceasul, prietenii mei adventiști?

Articolul lui Ty Gibson este primul document de pe situl OPG care aduce deschis discuția despre Ploaia Târzie înapoi la 1888, acolo unde este locul, originea și cadrul ei corect de înțelegere. Dacă Ploaia Târzie începuse în 1888, dar a fost stopată de împotrivirea părinților noștri, iar până în ziua de azi ea nu a mai venit, înseamnă că treaba noastră nu este să invocăm ploaia, ci să rezolvăm acea împotrivire care a stopat-o pentru 120 de ani.

Poate fi dureros, dar este singura ieșire din această criză prelungită atât de mult timp.